

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. san 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

In stat — modern?

Sub presiuniul ministrului-president al Ungariei s'a ținut la Pesta o anchetă, care a devenit, prin rezultatele ei, o interesantă miniatură a stărilor publice din patrie.

Aceste stări sunt mai bolnave decât se crede. O zic toți, o zic Ungurii înșiși și dovezi că nu ar fi așa, nu s'au adus încă.

Firească urmare este ca acea parte de lume care se simte rău tratată, să fie în agitație, să caute a înălța din rîndurile ei, de jos, un ideal, conform căreia patria trebuie să fie alcătuită, dacă vorba este ca în ea să revină pacea și sentimentul siguranței liberei dezvoltări.

Această „parte de lume“, care-i absolută majoritate a Ungariei și Ardealului o compun: muncitorimea, bisericile și naționalitățile. În discuția asupra „aproprietății“ bugetului Apponyi a avut drept să constate, că aceste trei cuvinte cuprind cele mai grele momente, pe care guvernul Ungariei are să le privească ca probleme cari cer o urgentă soluțiune.

Soluțiunea chestiilor naționale și bisericice-culturale știm în ce direcție a căutat-o și o caută ministrii maghiari.

Chestia muncitorimei, și în special a celei de pe Alföld va fi totuși — altfel resoluată.

Despre ea vom să zicem câteva cuvinte.

Ancheta ținută în Pesta sub presiuniul lui Bánffy nu „și-a publicat protocoalele sale. „Pester Lloyd“ însă publică un articol în care resumă ideile ce s'au ventilat în ședințele ei. S'au constatat, că deosebirea de clase sînt foarte îndrjite, că nobilimea știe să scuture pe spatele țărănimii greutățile comunale, că propaganda socialistă a prins în acest teren rădăcini profunde, că-i creată și tare atmosfera intelectuală și morală favorabilă curentelor de răsvărire.

Concedem și noi că această stare are lipsă de aer, de liberă expresiune pentru a pute să-și desvâlsască caracterul sau intim și pentru-ca puterea de stat să-și definească față de ea situația și tendințele; sîntem de părere că orice mișcare trebuie lăsată liberă, îndată-ce ea înseamnă un progres spre o mai mare fericire a societății întregi ori a unei părți din ea; și că-i nemernic și fragil statul, care nepricupind salvatorul efect al acestei

maxime, face greșeala de a încerca să suprimă acest efect suprimând mișcările; arta de a stăpâni nu poate fi arta de a-ți face stăpânirea în alt fel — comodă.

Și prin urmare bine s'a făcut când în ancheta asupra socialismului de pe Alföld s'au ventilat ideile următoare:

„În situațiunea actuală prima datorie a autorității este să impedeze prin anumite măsuri de precauțiune tendința spre excese și acte de violență în regiunile mai ales periclitate.

„Refugiul la puterea tare se pare a fi de prisos deocamdată. Nu există intențiunea de a desvolta o energie specială de politică represivă.

„Din contră se sperază, că libertatea de mișcare va domoli spiritul muncitorimii. Multe voci din sinul anchetei au pledat pentru permișiunea imediată de a se putea forma reuniuni.

„Agitațiunea secretă nu ar avea atunci nici sens, nici scop și s'ar sfîrși dela sine.

„Nu-i nici un motiv ca organizarea lucrătorilor să fie împedecată.

„O veche experiență învață că în reuniunile publice teoriile revoluționare și seducerile agitatoare găsesc mai puțină intrare, decât în convențiile secrete, nemai luând în seamă, că supravegherea polițienească a reuniunilor publice este mai ușor de făcut decât atunci când autoritățile au să cerceteze în colțuri ascunse și în peșteri agitațiunea ce se mișcă în întunec.

Așa scris „Pester Lloyd“, după anchetă; soluțiunea aceasta a lucrărilor publice se va susține deci față de socialism, care poate avea „reuniuni“, și „organizare“, și nu va avea parte de o politică „represivă“.

Credem și noi că în acest chip soluțiunea va veni mai repede și sîntem de acord cu ancheta aceasta, admitînd natural, că agitatorii „publici“ nu vor fi tratați, după-ce vor fi bine cunoscuți, ca și cei „secreți“ de prezent.

Întrebăm acum pentru-ce același sistem de a lăsa liberă expresiunea ideilor politice — nu se aplică și la a doua din problemele cele grele actuale ale politicii interne maghiare: la chestia naționalităților?

Și aici a fost și este vorba de aceleași chestiuni, de agenți, organizare, politică represivă — de ce se crede totuși, că în această chestiune vor fi bune tocmai mijloacele contrare celor-ce se vor aplica în fața socialismului?

Răspunsul ce ni-l-ar da guvernul, nu ar pute să fie decât: *sic volo, sic jubeo!*

Decât acest răspuns, ce-l auzim de mult, are în cazul de față o parte foarte delicată. De ce nici în Alföld nu a zis tot așa? Pentru-că acolo s'a versat mai înțaiu sânge? Numai extremele mișcării îngrijesc pe guvernele maghiare?

Constatăm așadar' ce s'a petrecut cu socialismul agrar în Ungaria, ce s'a petrecut cu naționalismul, deosebirea punctelor de vedere guvernamentale față cu mișcările acestea și ne aducem aminte de vorba celebră: Cât de puțină minte conduce lumea!

Asociațiunea Transilvană. Un amic din provincie ne întreabă dacă dintre „ascușurile, nimerite de altfel“ ale foiletonistului Senex, unele au să fie privite îndreptate și contra „Asociațiunii“. Răspundem: nu! Nici un minut nu ni-a fost intenția să identificăm „Asociația“ cu întreprinderile enciclopediste ale dlui Dr. Diaconovich, cari dacă nu vor fi inițiate cu succes, nu însemnează că trebuie să fim ostili Asociațiunii. Din contră: umăr la umăr cu toți, ca astfel scăderile observate la această instituțiune scumpă tuturor Românilor să fie îndreptate. Numai așa lucrurile vor pute lua un mers, în care să avem de înregistrat cele mai îmbucurătoare succese.

De ce nu răspunde organul Casei Moșsonyi articolului nostru „Nedumeriri întemeiate“ cu care „Tribuna“ dela 15 Febr. s'a identificat? De ce în numărul seu de azi face capital din articolul „Noi și Sașii“, pe care „Tribuna“ l'a primit din public și dimpreună cu articolul de ieri, l'a publicat pentru a da cât mai multe elemente întru lămurirea politicii Sașilor?...!

Preful „Pesti Napló“ dela 1 Mart. spune că deputatul kossuthist Herman Otto va fi numit custode al Muzeului Național (maghiar).

Eată unul din prețurile pentru care kossuthiști „liberali“ au spriginit și spriginesc atât de tare guvernul „liberal“.

Lucru scandalos. Ministerul de interne a scos și în broșură românească art. XII. din legea dela 1894 („Despre economia agricolă și despre poliția rurală“).

În ce limbă schimonosită românească s'a scris și ce Român antedeluian (ori vre-un Ungur prost) trebuie să fie traducătorul acestei legi,

se poate judeca și din următoarele monstre, pe care le scoatem pe întemplant: la pag. 8 se zice: „Pasionatul“ în loc de „pășunat“; — la pag. 9: „teritoriile starpe aflate de posesiune cu circulațiune“; — la pag. 52: „Banii de manat la cali si la rimatori sunt patruzeci filliri de după cap, la vite cornute, la asini, la muli si la capre douzeci filliri de după cap, la alte animale de economie diece filliri de după cap“...

Traducătorul scandalos ar merita și el câteva... după cap.

Neînțelegerile între kossuthiști. Kossuthiștii urmează înainte cu cearta. „Egyetértés“ dela 1 Martie publică un manifest „cătră cetățenii Ungariei“, în care după-ce explică cauza retragerii lor din partid, aduce cele mai grave învinuiri „anyapárt“-ului. Îi impută în primul loc că face opoziție guvernului chiar și atunci, când e vorba să se realizeze idei înscrise în programul kossuthist. Declară că atunci, când guvernul va veni cu planuri adevărat „liberale“, îl va sprigini.

Cu două măsuri. Procesul de presă ce era să se judece la 28 Februarie înaintea Curții cu jurați din Budapesta în cauza revistei „A hét“, s'a amînat pe timp nedeterminat.

O sîrbare națională.

București, 28 Febr. 1895.

Astăzi se împlinesc o sută zecă ani, de când capii revoluției țărănilor români din Munții-Apuseni, Horia, Cloșca și Crișan „și-au luat martiriul pe roata căleului unguresc. Această memorabilă aniversare a fost sîrbată așadar, din inițiativa comitetului național studentesc, în sala Ateneului de aici.

Ce însemnează revoluția română dela 1784 în istoria Românilor de peste munți, o știe astăzi fiecare copil în Transilvania și Ungaria. Ea însemnează începutul unei ere noue, în care Românul, până atunci iobag legat de gîle, după o desperată și tragică luptă de a se elibera, câștigă primele drepturi de om și pune astfel baza dezvoltării și luminării sale ulterioare. De aceea e natural ca memoria eroilor martiri dela 28 Februarie 1784 să fie scumpă tuturor inimilor române de peste munți. E legitim ca aniversarea crîncenei lor morți pe cel mai infernal instrument de tortură, iscodit de gîzii tiranilor, să „și-o reamintească cu pietate; și dacă urmașii celor-ce în veacul trecut făceau martiri între Români, nu permit acolo sîrbări publice, măcar în inima și cugetul seu, să înalțe fiecare o rugăciune pentru vecinica

pomenire a celor-ce sînt acum o sută zecă ani, s'au jertfit pentru al neamului bine!

Pe cît de naturale și de legitime sînt acestea dincolo, peste munți, pe atît de îmbucurător este, că aceleași sentimente se găsesc și se propagă tot mai mult și aici în România liberă. Dovadă patriotică sîrbare de-aseară. Dovadă că astăzi unitatea și solidaritatea națională sînt idealul comun al tuturor Românilor de pretutindena.

N'a fost prin urmare o idee inventată spre scopuri de propagandă artificială ca studenții României libere să serbeze aniversarea morții lui Horia, Cloșca și Crișan. Nu a fost un lucru al sentimentelor generale din țeară, al acelor sentimente care pe Ardelean îl însușește la auzul numelor Mircea, Ștefan și Mihail, ear' pe Români de aici ne face să trăsăm când amintire se face de Horia, Iancu și Lucaci.

De aceea un număr și distins public a urmat învătării comitetului studentesc la sîrbarea eroilor din legendarii munți ai Moșilor. Vasta sală a Ateneului era literalmente plină, îndesuită chiar de tineri și bătrani, dame și bărbați. Aproape toți membrii comitetului central și ai comitetului secției București ai Ligei și numeroși alți bărbați distinși, profesori, oameni politici etc., i-am zărit prin loge. Pe scenă, de-a stînga tribunei oratorilor, seadeau în giurul mesii membrii comitetului național studentesc, în frunte cu dl Vintilă Rosetti, înflăcăratul naționalist și president al secției București a Ligei, în același timp presidentul sîrbării de față. Dinaaintea tribunei, pe postamenturi învelite în tricolor, erau așezate busturile de marmură ale eroilor sîrbătoriți.

Aceasta era înfăptuirea Ateneului când sîrbarea s'a început. Programul ei a consistat din trei discursuri ale trei studenți, dnl N. Brănzeu, C. Ionescu și P. Petrescu. Cel dintîi s'a însărcinat în prima linie cu schițarea caracterului național-politic și social al revoluției dela 1784—5, al doilea a făcut istoricul detaliat al evenimentelor din acești ani memorabili și al sfîrșitului eroilor sîrbătoriți, ear' al treilea cu frumos talent oratoric și cu mult entuziasm, deși poate cu mai puțin noroc, s'a încercat să tragă consecințele practice pentru actualitate din experiențele revoluției dela 1784.

Toți trei oratorii, care cu multă dragoste și cu frumoase cunoștințe istorice, au arătat tributul de pietate și recunoștință al națiunii române pentru eroii-martiri dela Alba-Iulia, au fost cu interes ascultați și mult și des aplaudați. După terminarea discursurilor, dl Brănzeu a dat cître telegramelor de felicitare și aderență, sosite dela universitarii români din Iași, Cluj, Budapesta, Dobri-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Carm a.)*

Cea mai nouă poveste a contelui

L. N. Tolstoi.

Pandhu, un giuvaergiu bogat din casta brahmană, se duse în trăsura cu servitorul seu la Benares. Pe drum întîlni un călugăr cu expresiunea feței ce-ți inspiră respect și care mergea tot în acea direcție. El zise în sine: „Acest călugăr are un aspect măreț și sfînt. Umblînd cu oameni buni îți aduce noroc; dacă și el merge la Benares, am să-l potesc să se suie în trăsura“. Și salutînd pe călugăr, îl întrebă unde se duce; aflînd că călugărul, al cărui nume era Narada, merge și el la Benares, îl pofti în trăsura.

„Îți mulțumesc pentru bunătațe“, zise călugărul cătră brahman, „sînt într'adevăr obosit de drumul cel lung. Neavînd avere, nu pot să-ți răsplătesc cu bani, dar' se poate că voi fi în stare să o fac printr'o comoară din grămada de științe, care le-am dobîndit urmînd învățăturile lui Sakja Muna, marele și blagoslovitul Budha, dascălul lumii“.

Așa merșeră împreună în trăsura, ear' Pandhu asculta pe drum cu bucurie vorba plină de sfaturi înțelepte a lui Narada.

*) Carm a se numește concepția buddhistică, după care nu numai firea fiecărui om, dar' și soarta lui în viața de față este urmarea vieții lui precedente și că binele și răul vieții deosebite depinde de faptele noastre actuale.

Cam peste un cîas ajunseră la un loc, unde drumul a fost stricat de apă din ambele laturi, ear' carul unui țeran stricîndu-i-se roata, stîngini trecerea.

Devala, proprietarul carului nostru, plecase la Bernames la trg, ducînd orez și își dădea silința să ajungă în oraș până la reversatul zorilor din ziua următoare. Dacă ar întîrzia, cumpărătorii de orez ar pute să plece după alte treburi, după-ce se vor fi provăzuit cu cantitatea orezului poftită.

Cînd giuvaergiu văzu că nu poate reșbi mai departe, dacă căruța țeranului nu va fi ridicată, se supără foc și porunci sclavului seu Magaduta să deie în lături căruța atîta încît ei să poată mîna mai departe.

Țeranul se împotrivi; eată de ce: căruța lui zăcea așa de aproape de șant, încât la orice mișcare s'ar fi putut desface în bucăți; dar' brahmanul nu voia să țină seamă de țeran și porunci servitorului seu să arunce jos căruța cu orez. Magaduta, un om foarte voinic, care avea plăcere a se lega de oameni, ascultă și, mai curînd decum a putut călugărul să intervină, răsturnă căruța jos. Cînd, după-ce trecură, Pandhu voi să mîne înainte, călugărul sări jos și grăi:

„Scuză-mă, dle, că te părăsesc. Îți mulțumesc, că ai avut bunăvoința de a mă duce un cîas în trăsura d-tale. Eram obosit, cînd mă suii în ea, dar' acum, mulțumită bunăvoinței d-tale, mă odihni. Recunoscînd că în țeranul acesta se intrupase ființa unuia dintre strămoșii d-tale, nu pot să-ți arăt mai bine recunoștința pentru bunătațe ce ai avut decât ajutîndu-i în nenorocirea sa“.

Brahmanul se uita mirat la dînsul.

„D-ta zici că țeranul acesta este întruparea unuia din strămoșii mei: aceasta nu e cu putință!“

„Știu, răspuns călugărul, că îți sînt recunoscute acele legături complicate și însemnate, care te unesc cu soarta acestui țeran. Dar' dela orb nu ne putem aștepta să vadă, de aceea îmi pare rău că-ți strici d-tale înșuși și voi cuînta, să depărțez dela d-ta rănille ce le îngîrmădești în d-ta“.

Bogatul țirgoveț n'a fost obișnuit a auzi făcîndu-i-se imputări; simțind că cuvintele călugărului cuprind imputare vedită, deși erau pronunțate cu multă amabilitate, porunci vîsitului să mîne înainte.

Călugărul salută pe țeranul Devala și îl ajută să-și dregă căruța și să-și strîngă orezul risipit. Lucrul înaintă repede, ear' Devala gîndi în sine: „Călugărul acesta trebuie să fie un sfînt — căci întocmai par'că i-ar fi venit într'ajutor duhuri invizibile. Am să-l întreb, prin ce am meritat, că mîndrul brahman s'a purtat așa de crud cu mine“.

Și grăi:

„Cinstite dle! Nu poți să-ți spui, de ce am întîmpinat nedreptate din partea omului, căruia nici-odată nu i-am făcut nimic rău?“

Călugărul zise:

„Iubite prietene: nu iți-s'a întîmplat nedreptate, dar' ai suferit acum ceea-ce d-ta făcuși acelui brahman în viața lui de mai înainte. Și eu nu mă înșel, zicînd, că și acum ai face brahmanului același lucru, ce iți-a fă-

cut el, dacă te-ai afla în locul lui și ai avea un servitor așa de țeapăn“.

Țeranul mărturisă, că dacă ar avea putere, n'ar șovăi a umbla cu un om, care i-ar stavili drumul, întocmai cum s'a purtat brahmanul față cu dînsul.

Orezul fu strîns și încărcat în căruța, ear' călugărul cu țeranul se și apropiu de oraș, cînd deodată calul se dete înlături.

„Șerpe, șerpe!“ strigă țeranul.

Dar' călugărul se uita cu ochii ațintiți la obiectul care spăria calul, sări jos și văzu că pretinsul șerpe n'a fost decât o punguliță plină de aur.

Nimenia altul decât giuvaergiu cel bogat n'a putut perde pungulița — se gîndi el, — și ridicîndu-o o dete țeranului zicînd:

„Ia această pungă, și cînd vei fi în Benares, trage în hanul unde îți vîoui arăta eu, întreabă după brahmanul Pandhu și i-o predă. El iți-se va scusa de purtarea lui crudă, dar' d-ta îi vei spune, că l'ai iertat și i'i vîiori isbîndă în toate întreprinderile lui, fiindcă, crede-mă, cu cât mai mare va fi isbînda lui, cu atît mai bine pentru d-ta. Soarta d-tale depinde mult dela soarta lui. Dacă Pandhu iți-ar cere lămuriri, trimite-l la mănăstire unde mă va găsi totdeauna, gata a-i ajuta cu sfat, dacă ar avea lipsă de el“.

Într'aceea Pandhu ajunse la Benares și întîlni pe Malmeka, prietenul seu în dă-raveri, un bancher bogat.

„Sînt perdut“, zise Malmeka, și nu pot să întreprind nimic, dacă nu voi cum-păra acum îndată un car de cel mai bun orez, pentru cînuia împărătească. În Benares

este un bancher, dușman al meu, care aflînd că am făcut contract cu pitarul curții, spre a furniza aște-dimineață un car de orez, și vîoindu a mă nimici, a cumpărat tot orezul din trg.

Pitarul curții nu mă va slobozi de legătură și dacă Krișna nu-mi trimite vr'un ânger din cer, sînt perdut.

Văicărîndu-se astfel Malmeka, Pandhu bagă năpraznic mîna în buzunar după pungă. Răscolind tot ce era în căruța și negăsindu-o, luă la băneală pe sclavul seu, Magaduta, și chemînd pe epistatî îl învinui, pe urmă puse de îl legară de un par, îl chinură grozav pentru a-l sil să mărturisească. Sclavul striga rupt de dureri:

„Nu sînt vinovat! dați-mi drumul! Nu pot răbda atîtea chinuri. Sînt cu totul nevinovat în fața nelegiuită și sufer acum pentru păcatele altora. Oh! dacă aș pute ruga de iertare pe țeranul pe care l'am vătămă pentru hăturul stăpînului meu. Chinurile acestea sînt de sigur nu altceva decât pedeapsă pentru cruzimea mea“.

Încă pe cînd epistatîi băteau pe sclav, țeranul ajunse la han și spre uimirea tuturor, predă pungă cu bani. Sclavul fu imediat slobozit din mînile chinuitorilor; pe urmă însă nemulțumit cum era cu stăpînul seu, fugi dela el și se alipi cătră o ceată de tîlhari ce trăiau în codru. Cînd Malmeka auzi că țeranul are de vînzare cel mai bun orez po-trivit pentru curtea împărătească, îndată cumpără întreaga căruța pe preț întreg de mare, ear' Pandhu, vesel că și-a regăsit

tin, Viena, Graz și Paris. Aceste au fost întinpinat de public cu noue și furtunoase aplauze.

Cu aceasta s'a terminat frumoasa și în-suflețită serbare a eroilor Horia, Cloșca și Crișan. Sperăm, că în viitor ea se va repeta în fiecare an în ziua de 15/27 Februarie.

Din parlamentul maghiar.

Sedința dela 28 Februarie.

Discuția legii bugetare.

Victoris Miklós vorbește în folosul autonomiei catolice și laudă pe francmasoni.

Terényi Lajos laudă pe guvern când strivește naționalitățile.

Ministrul de interne Perczel explică cazul cu secretarul arhiepiscopal din Agram, Dr. Caspar Premus, care, precum era anunțat la timp și prin telegraf, fusese escortat cu gendarmii când călătoria prin Croația dela insula Mur cu privilegiul alegerii dietale din Ciakaturu.

Bartha Miklós intrerupe: Popii valahi nu sânt privilegiați...

Perczel continuându-și expunerea zice între altele, (că protopretorul a expulsat pe secretarul Premus, fiindcă nu este îndreptățit a exercita drepturi politice în Ungaria).

Cât privește legea matriculelor civile, ministrul comunică că lucrurile pregătitoare avansează repede și că va fi posibil a începe cu aplicarea legii de sigur în luna Septemvrie anul curent... Dascălii, zice ministrul, pot fi conducători de matricule.

O voce: Legea o interzice.

Ministrul Perczel: Tăgăduesc aceasta (Larmă în stânga). Spune legea, care o interzice.

Bartha Miklós: Legea din 1868.

Ministrul Perczel: Nici decum. Legea aceea glăsuiește numai, că dascălul nu poate împlini nici un oficiu.

Bartha: Conducerea matriculelor oare nu e oficiu?

Perczel: Nu! Căci conducătorul matriculelor este numai un funcționar însărcinat cu agende de-ale statului. (Mare larmă în opoziție).

Proiectul despre reforma administrativă va fi elaborat cel mai târziu până la Aprilie 1896... Ministrul nu poate spera, că debateră asupra acestui proiect de lege va pute fi isprăvită în cele două sesiuni parlamentare, ce mai rămân până la nouele alegeri...

Bartha Miklós spune încă odată că după convingerea lui, legea școlară interzice dascălilor a funcționa ca conducători de matricule civile.

Ministrul Perczel declară, că Bartha a înțeles rău atât vorbele sale cât și intențiunea lui. El are intențiunea prin matriculele de stat a lăți limba maghiară și acolo unde nu există alt mijloc de a o face.

Vajay tăgăduiește cu energie, că intrarea legilor religioase va restabili pacea. Nimeni să nu scadă însemnătatea partidului popular; guvernul el însuși își maschează temerea de noul partid aruncând frase sfărătoare.

Tisza István zice că acțiunea partidului popular e îndreptată contra punctului de vedere al tuturor partidelor..., bărbații tuturor partidelor ar trebui să-și întindă mâinile față cu pericolul și stricăciunile ce ascund în sine programul acestui partid... Pe acest termen (adeacă contra partidului popular. Red. "Tribunei")

banii, numai decât pleca la mănăstire spre a căpăta dela călugăr lămuriri, cari i-le făgăduise.

Narada zise:

"Aș pute să-ți dau lămuriri, dar' de-oare-ce știu, că nu ești capabil a cuprinde adevărul, mai bine tac. Dar' o să-ți dau un sfat general. Umblă cu fiecare om, cu care te întâlnești, așa, ca cu tine însuși; slugește-l așa, cum ai dori ca tu să fii slugit. Așa vei împrăstia sămânța binelui și recolta bogată n'are să-ți lipsească".

"O, călugăre! Lămuiește-mă, zise Pandhu, și mie o să-mi cadă mai ușor a urma sfaturile d-tale".

Și călugărul zise:

"Ascultă, am să-ți dau cheia unei taine; chiar dacă nu o vei înțelege, crede ceea-ce îți voi spune. Cel-ce se crede a fi vr'o ființă deosebită, menită șieși însuși, trăiește în rătăcire; ear' omul, a cărui minte este îndreptată într'a a îndeplini voiața acestei ființe deosebite, umblă după lumină falsă care îl va duce în prăpastia de păcate. Faptul însă că ne considerăm drept ființe deosebite de ceilalți oameni provine de acolo, că vârlul Maiei ne orbește privirea și ne împedecă a vedea legături indisolubile cu deaproapele nostru ne împedecă a urmări unitatea adevărată cu sufletele celorlalți făpturi. Nu sânt mulți, care cunosc acest adevăr. Fie ca următoarele cuvinte să-ți slugească drept talisman. (Va urma.)

trebuie să meargă mână în mână urmașii lui Deak cu acei ai lui Kossuth..."

Mai vorbește apoi despre fusiune, dorindu-o pe motive cunoscute deja din gura lui Bánffy și altor oratori guvernamentali.

Sfârșitul cuvântării lui Tisza a stânga extremă îl primește cu strigăte de: Hoch!

Revista politică.

(Decentralizarea în Franția). Lucru cunoscut, că Franția este una din țările cele mai centralistice; cauzele istorice și de alt soi ale acestui caracter al întocmirii de stat au fost adese-ori discutate, lămurite și oarecum îndreptățite. Și totuși nici în Franția, oamenii politici conducători nu mai pot rezista față cu puterea biruitoare a ideii decentralizatoare; sânt convingiți de urgența și folosința ei. Sub ocrotirea chiar a ministerului s'a instituit un mare comitet, care are să chibzuiească despre modul, în care s'ar pute întrupea decentralizarea administrației. Săptămâna trecută însuși ministrul-president Ribot inaugurase prima ședință a noului comitet, apelând la spriginul tuturor în această privință. S'a instituit imediat și un subcomitet, pentru a pregăti programul de lucru.

La noi se începe acolo, unde erau Francezii acum o sută de ani și mai mult.

(Arbitragiul între state). Un nou exemplu cum se lățește idea de a supune conflictele între state, s'a întâmplat acum de curând în America. Republicele Brasilia și Argentina se aflau de mai multă vreme într'un conflict din cauza delimitării granițelor. Afacerea a fost supusă spre rezolvare unui judecător neutru: presidentului Statelor Unite Cleveland. Acesta a pronunțat cu-vântul său în folosul Brasiliei.

Eată cum s'a petrecut ceremonia aceasta pacnică, care înlocuiește un război.

Departamentul de stat înținșese dimineața (6 Februarie) solii Brasiliei și Argentinei, că au să vină la 3 ore după amiază în "Casa Albă" din Washington. Amândoi, Dr. Zeballos și baronul Rio-Bianco au venit cu atașajii lor militari. După câteva cuvinte de prezentare au fost înmanate copiile delegațiilor, spunându-li-se, de un secretar și prin graiu viu. După aceea, solul Argentinei întinse mâna solului brazilian felicitându-l viu pentru succes. Delegații brazilieni, certificând, că reprezentanții Argentinei au apărât cauza lor cu cea mai mare îndemânaticie, își exprimară și ei felicitările pentru aplanarea certe. Cu aceasta s'a isprăvit ceremonia și toți plecară satisfăcuți și ca prieteni buni.

Se poate cu drept cuvânt spera, că exemplul acesta va avea urmări salutare și în alte state.

(Libertatea presei în Serbia) este aproape cu totul suprimată. Ziarele din țeară n'au voie să scrie absolut nimica despre treburile interne; poliștii și denunțătorii umblă în ruptul capului să prindă pe corespondenții de ai ziarelor din străinătate. Dacă nu pot înghia pe adevăratul corespondent, se mulțumesc a învinovăți de corespondare pe orișicare om ce nu le vine la socoteală, sau contra căruia cutare sau cutare aluiba are renghiu. Mulți fug din Belgrad spre a scăpa de răsunarea poliției. Ziarele din străinătate cad jertfă confiscării ori-ce mic lucru aduc despre Serbia; numărul lor crește din zi în zi. Într'o zi din săptămâna trecută au fost confiscate toate exemplarele următoarelor ziare: "N. Fr. Presse", "Agramer Tagblatt", "Moskovska Viedomosti", "Narodne Novine", "Branik", "Zastava", "Narodni Listi" și din cele indigene "Sérska Zastava".

Se coace mărul sârbesc, vorba e numai cine îl va înghiți mai curând?

Lupta în comitate.

(Correspondență particulară a "Tribunei").

Bistrița, 21 Faur 1895.

Alt obiect, pe lângă care s'a încins discușiune și votare în congregația a fost: "Cum-părarea prediului Gondor din Ilva-mare".

Comuna Ilva-mare a cumpărat prediul Gondor cu scop, ca să-și facă grădina de plantațiuni, și locuință pentru vigilul de pădure.

Direcția forestală reg. din Bistrița, doria cu ori-ce preț, ca dreptul de usufruct asupra realităților și clădirilor să fie și să se întabuleze pe "Direcțiunea forestală" amintită.

Astfel i-s'a impus fiscalului comitatens a refera în acest înțeles, și astfel s'a făcut propunerea și în congregațiune, de către comisiunea permanentă.

Dr. G. Tripon cere cuvânt.

Dorim a face o contrapropunere, respect. a modifica propunerea comisiunii permanente în acolo, că "dreptul de usufruct asupra realităților și clădirilor "Gondor", să nu treacă la Direcțiunea forestală din Bistrița, ci comuna Ilva-mare, ca cumpărătoara, să rămână

proprietar și posesor nelimitat asupra realităților cumpărate".

Direcțiunea forestală din Bistrița n'are drept de a ajunge ca atare usufructară, și încă întabulată în cărțile funduare, din următoarele motive:

1. Direcțiunea forestală este un oficiu, ca alte oficii, ca atare are menirea de a sta în serviciul cutăror probleme și interese, ce cad în sfera ei de drept și datorință. Atare oficiu e și acela al vicecomitetului, protonotariului, protojudeului etc.

2. Nu este lege, care să califice acest oficiu de persoană morală, ori juridică, capabilă și îndreptățită de a câștiga în numele oficiului avere proprie și a o stăpâni cu drept de proprietate, ori de usufruct.

Comitele suprem: Ești în rătăcire, căci Direcțiunea forestală are drept de expropriare după lege.

Dr. D. Ciuta ripostează, dar' nu în numele său, ci în numele comunelor grănițerești.

Dr. G. Tripon: Admit eu, că direcțiunea forestală a primit dreptul dela înaltul guvern, de a expropria, când are lipsă de un drum, ori de regularea apelor. ori de un teren pentru așezarea lemnului — dar' acest drept îl are în numele celor 44 comune foste grănițerești, după legea din 1890, art. 18 și 19. ale căror păduri și a căror avere comună direcțiunea o administrează. Dar' în numele său și în favorul său nu a expropriat nimic și nici nu a primit dreptul, nici nu-l va avea nici-o dată.

3. Dar' cum și poate câștiga direcțiunea usufruct propriu, avere proprie? Căci la aceasta se cere se aibă vatra sa, banii sei, munca sa proprie, în serviciul propriilor interese și în vederea propriei existențe materiale!

Ear' noi știm cu toții, că direcția forestală nu are nici un ban. Căci banii ce-i administrează sânt ai foștilor grănițeri. Muncă proprie, în serviciul propriilor interese, nu a desvoltat, și nu-i permis să desvolte, căci ea administrează averea comunelor foste grănițerești, în interesul acestora. Cel puțin așa trebuie să o facă. Ear' existența materială, e sigură, până nu se abroagă legea din 1890, art. 18, 19.

Comitele suprem: Direcțiunea forestală are lipsă de usufructul terenului și al clădirilor făcându, căci eventual poate veni în conflict cu comuna, și aceasta îi poate refusa usufructul, și atunci chiar interesul comunei e periclitat.

Dr. G. Tripon: Temerea de un conflict eventual între direcție și comună, nu e motiv, ca să facem și să votăm o nedreptate sigură. Această temere e nebasată în vederea legii din 1890 art. 18 și 19, care prescrie atribuțiunile direcțiunii. Cere spriginirea propunerii sale depuse la birou.

Dr. D. Ciuta cere cuvânt: Spriginesc propunerea domnului Dr. G. Tripon, căci nu e posibil și nu putem permite, că direcțiunea silvanală, care administrează averea și banii comunelor foste grănițerești, ea să câștige usufruct propriu și avere proprie din banii nostri, când ea nici un ban propriu nu are și nu a avut, și nici trebuință nu are.

Dreptul de expropriare încă s'a exersat totdeauna în numele comunelor foste grănițerești, și nu în favorul și nici în interesul direcțiunii forestale. Cere spriginirea propunerii amintite.

Se pune la vot:

Propunerea comisiunii permanente primește 31 voturi: ear' propunerea Românilor 33 voturi, deci eae învingătoare.

Acți notez, că domnii sași observându-și greșeala comisă la prima votare, unde nu ca toții au spriginit pe Români: au reparat-o la a doua propunere.

La pertractarea ulterioară s'a trecut mai repede peste obiecte. Casul cu budgetul comunelor Salva și Monor, e interesant, nu pentru-că s'a făcut nedreptate, ci pentru-că procedura oficioasă în conducerea pertractării e așa de neliberală, încât nu dă nici o deslușire în limba maternă, în cauza membrilor interesați, nici dacă aceia nu știu ungurește. Aceasta în urma ordinațiunii ministeriale (Hieronymi).

Astfel au pățit Vasile Dumbrava, preotul din Salva, Dumitru Moldovan din Monor, Simion Monda din Borgo-Bistrița, că au fost siliți în continuu a întreba pe Dr. D. Ciuta și Dr. G. Tripon, cum stă cutare și cutare cauză, și cum sună propunerea comisiunii permanente și în românește, ca să o priceapă și să o știe, și la cas de trebuință să o poată apăra.

Românii s'au și rezolvit, că ocașiunea dată, vor pune pe tapet din nou chestia limbii în referențele de congregație, dacă se vor pute întovărași cu Sașii, eventual și singuri, căci așa cu parodia constituțională, nu mai putem merge. Cum să se mai susțină sistemul actual, că: să fie cineva membru în congregație, și totuși să nu i-se respecte dreptul, de a i-se refera afacerile muncii

pale și în limba lui maternă, ba nici în extras, ca să știe, despre ce e vorba?!

Terminată odată ședința din 20 Februarie, toți membrii Români s'au întrunit la un loc și au trimis o telegramă potrivită și frumoasă de condolență Maiestății Sale în Viena, din incidentul morții Alteței Sale Arhiducelui Albrecht, figură atât de populară și poporațiunii române din comitatul nostru.

Telegrama a concipiat-o dl Ioan Mărginean, căpitan în pensiune și membru în congregațiune, factor lucrător și jertfitor la toate întreprinderile culturale și românești.

Regret, că neavându-o în mână, nu vă pot comuna textul.

Dacă am face o reprivire și recensiuie asupra lucrărilor și luptelor din congregația noastră, apoi putem constata următoarele:

1. Românii până aci au fost totdeauna solidari într'u apărarea intereselor, ba chiar și într'u apărarea intereselor special săsești periclitat.

2. Atare solidaritate au dovedit numai Israelii și funcționarii, se înțelege (fiind conflict de interese) totdeauna în contra Românilor.

3. Despre domnii Sași nu putem zice, că nu ne spriginesc; dar' nici aceea, că sântem totdeauna siguri de spriginul lor deplin.

4. Cercul Năsedului ne-a dat în congregație ca membri, o sumă frumoasă de frați inteligenți de ai nostri (profesori), bărbați de valoare, care însă nu pot lua parte la congregațiuni, de unde ni-se derivă o slăbire esențială în lupta noastră din comitat.

5. Tot cercul Năsedului ne-a fost dat și membrii străini în congregație, alegând pe rabinul israelit din Bistrița, și pe Köszeg-vary, ear' după moartea aceluia pe Dr. I. Csernátóni, inspectorul regesc-scolar din Bistrița, periculos școalelor confesionale.

Prin asta se dovedește, că Românii nostri din cercul Năsedului sânt copleșiți și majorizați prin Israelii și prin sumedenia de funcționari silvici etc. prin nobilii desculți din Nemigea; sau că sânt în retragere. La toată întemplantarea intrigile electorale dușmane influențază striciclos.

La Români vechi era convingerea, că până când senatul e în concordie, Roma nu cade pentru perderi parțiale. Să avem și noi încredere în frățietatea, solidaritatea și bună înțelegerea Românilor, ca o prețioasă garanție pentru lucrările din viitor.

După aceste mulțumindu-vă de ospitalitate sânt al d-voastre.

Aelius.

Rugare.

Primim următoarele cu rugarea să le publicăm, ceea-ce facem cu atât mai bucuros, cu cât idea ne pare foarte laudabilă.

Având de scop compunerea unei statistice despre comerțianții și industriașii nostri, care lucrează de o parte pentru lățirea cunoștințelor economice de altă parte pentru traiul zilnic, — am lipsă de toate datele referitoare la această lucrare.

Spre împlinirea lucrării atât de însemnată pentru economia noastră, am în primul loc trebuință de spriginul binevoitor al inteligenței, fie de ori-care clasă, apoi de ajutorul meseriașilor, ca astfel să-mi câștig toate datele din care trebuie să compun statistica.

Este, așa cred, sosită vremea, ca atât cărturarii români, cât și poporul plugar să cunoască clasa mijlocie. Timpul însuși ne îndeamnă să năsim a ne cunoaște năcazurile și luptele, chiar și numai ale vieții zilnice; ne spune, că trebuie să ne apropiem mai tare cătră olaltă, ca împrumutat să ne ajutăm.

Ca să pot compune această lucrare folositoare și mult însemnată, mă rog a mi-se trimite despre fiecare neguțator cu firmă semnată după legea din 1875, art. 37, cât și despre ori-care meserie, fie acela întreprinzător de ori-ce categorie: zidar, lemnar, arhitect, morar, adeică cu un cuvânt despre fiecare meserie și măiestru, care lucră în ramurile industriale, — diplome de industrie și neguțătorie, eliberate pe baza legii din 1885, articolul 17.

Am trebuință de datele aceste, care să se însemneze câte pe o carte de corespondență și anume: comitatul, cercul, orașul sau comuna; comerțul, neguțătoria, meseria, industria sau întreprinderea. După aceste numele și dacă se află în oraș mai mare, strada și numărul căsii.

Cu cât se vor trimite datele mai repede și mai cu bună grijă compuse, cu atât mai ușor s'ar pute realiza scopul la care țințesc.

Deoarece statistica va fi lucru curat economic, să ni-se aducă la cunoștință, și acei neguțători sau meseriași despre care de altcum se știe, că s'au înstrăinat de neamul nostru, dar' după origine sânt ești dintre noi. Dacă cineva pe lângă datele cerute va

ave bunătate a-mi da și informațiuni private, voi fi din interesul cauzei cu mulțumită și recunoștință.

Sibiu, 20 Februarie 1895.

Ioan Costin,
preot și redactor.

AVIS.

În ultimul moment aflăm îmbucurătoare știre, că d-șoara Agatha Bărescu va da cu trupa teatrală germană din Sibiu trei reprezentații, anume Marți, Miercuri și Joi (5, 6 și 7 Martie n.) Din această cauză reprezentația diletanților români se amână pe Sâmbata viitoare.

Un avis separat va vesti exact ziua reprezentațiunii diletanților români, cari, ne place a crede, vor fi spriginți de întreg publicul român cult, din loc și giur.

TEATRU ORĂȘENESC.

Serată musicală-dramatică a diletanților români.

PROGRAM:

I. Concertul.

Nr. I.

Blumen Orakel, de P. Mascagni;
Segnida, de G. Dima, cântate de d-șoara Alexandrina Cunțan, acompaniată de d-șoara Eugenia Simonescu.

Nr. II.

Ruy Blas, de Mendelssohn, piesă în patru mări, executată de d-șoarele Eleonora Borcia și Eugenia Simonescu.

Nr. III.

Mach auf, Bolero, de Dessauer;
Mugur, Mugurel, de G. Dima, cântate de d-șoara Alexandrina Cunțan, acompaniată de d-șoara Eugenia Simonescu.

II. Teatru.

„BUSTUL“.

Comedie în 2 acte de Zell, trad. de Iulian Popescu.

Persoanele:

Madame Michaud, mare proprietară... d-șoara Letiția Roșca.
Victorina, nepoata ei... d-șoara Lucreția Popescu.
Alfonsina... domnișoara Elena Cunțan.
Baron Marsal, tinăr rentier... dl Ermil Borcia.
Des Tournois, tinăr cavalier... dl Ioan Moța.
Daniel Périn, sculptor... dl I. Russu.
Risotto, ucenicul sculptorului... d-șoara Agnes Cristea.
Dominic, servitor... domnul Ilariu Banciau.
Georgetta, servitoare... domnișoara Aurelia Henzel.

Îneputul la orele 7½, seara.

Prețurile: ca la teatrul german.

Bilete se pot prenumera la „Institutul Tipografic“, ear' în ziua reprezentației dela orele 6 la cassa teatrului.

Publicul sibilian, și cu deosebire inteligența din satele de prin giur, este rugată să facă cea mai întinsă propagandă pentru-ca toți fruntașii de pe satele din apropiere să participe la această laudabilă prestațiune a diletanților români.

CRONICĂ

Sibiu, 2 Martie n.

Parastas pentru Arhiducele Albrecht. Astăzi la 11 ore s'a oficiat prin metropolitul Miron Roman, parastasul la care au participat toate diacestiile militare și civile și toți fruntașii români din Sibiu. Metropolitul a pornit dela reședința sa în ornamente de doliu, dar' chiar Sfinției Sale îi lipsia felonul de jale, era însoțit de 6 preoți și doi diaconi. Ceremonia s'a oficiat de pontificantele metropolit și cor. După cât s'a putut vedea de toți cei asistenți, parastasul s'a îndeplinit fără nici un program, ce a făcut asupra privitorilor români o impresiune tristă. Așa corul fu oprit prin pontificante pentru-că acela trebuia cu vederea „aleluia de 3 ori“. Când trebuia să se cânte „Mărire Tatălui“ diaconii se întorceau și făceau semne de cruci pe piept, că ce se cânte corul. Dar' nu vrem a ținsura multe greseli, să nu fim acușați că din răutate vorbim, destul că toți străinii se mirau de „galamathia“ ce se produse, ear' noi Românii roșiam. Ritul oriental după mărturisirea întregului apus este ceva admirabil în compunere și înfățișare. Așa încât în Roma când se oficiază cu splendoare sârbări, prin episcopi de rit oriental, lumea curioasă se adună a admira această frumseță. Dar' executarea este perfectă ca în miliție, dar' întocmirea, sfătuirii și sopțiri, cari lipesc din rit, nu se introduc. După părerea noastră fie-

care demnitor bisericesc are ceremoniarul sau care propune ritualul și tipicul în seminar și se cretarul sau. Aceștia au sarcina și datorită a compune programul sărbătorilor publice care au chemarea să ridice religiozitatea și pietatea privitorilor și a mări splendoarea serviciului divin, ca fiecare privitor să fie încântat de exactitatea și acurata îndeplinire rituală. Programul sărbătorilor se pune la îndemâna celor care servesc ceremonia, corului și publicului, ca ori-ce confuzie să fie evitată. În serviciile sacre se pretinde că acelea prin frumusețe și executare mărească să atragă lumea, ca preotul atât prin vorbe cât și prin înfățișare să câștige privitori, — așa se edifică viața religioasă morală. Corul vocal a cântat cu destulă precizie, se crede că posedă puteri bune și conducător brav, mai ales glasurile sexului frumos te transpunea într-o sferă cerească, ear' baritonul nădădea profunditatea jalei.

Dela Vaț. Vicarul Dr. Pop din Nășed, Dr. Dem. Ciuta adv. în Bistrița cu soțiile lor, D. Vaida, preotul Vasile Mangra și alții, voină să cerceteze pe iubiții noștri martiri din Vaț, nu li s'a dat concesiune.

Tinerimea universitară română din Graz, a trimis comitetului național studentesc din București, care a inițiat sărbătorile aniversării marilor Români: Horia, Cloșca și Crișan, următoarea telegramă: „Astăzi, când românimea jalește ziua în care „au suferit martiriul pentru iubirea de neam, și libertate anteluptătorii noștri Horia, Cloșca și Crișan, vârsându-și sângele drept jertfă pe altarul națiunii; venim și noi să aducem „cunună de lauri pe mormântul lor“.

Secretar de stat improcusnat. Apoi cum nu este Hungaria felix, când după „Magyar Ország“ nr. 61, 1 Martie, Zsilinsky Mihály, secretar în ministerul de culte, după cum scrie o foaie: „Szentesi Lap“, sub preșidiul sau dela societatea agricolă din comitatul Csongrad, secretarul a defraudat toată averea societății. După Zsilinsky, care pentru motivele pe calea publică ajunsese a fi comite suprem, urma în oficiul de preșide la societatea agricolă deputatul dietal Sima Ferencz. Acesta fu atât de necomplesant, încât receră pe Zsilinsky să refușeze societății suma defraudată. Complănarea mergea bine și Zsilinsky se arătă aplicat a netezi afacerea. Dar promisiunea a rămas tot promisiune. Președintele din prezent nu vrea să zică de glumă, ci pe calea de proces voeste a recăștiga averea defraudată. Apoi se zică lumea, că cultura în Ungaria străbate pe încet, când în fruntea afacerilor culturale se aplică oameni cu atâtă minte și merite cum bună-oară este și dl Zsilinsky?

Limba maghiară la curtea din Sofia. Corespondentul din Sofia al lui „Narodnie Noviny“ scrie următoarele: Săpătorul în lemn din Nyiregháza, Opris Oszkár, trimise acum de curând moștenitorului la tron bulgar, prințul Boris, ca prezent o sabie de lemn foarte frumos sculptată, ear' prințul Ferdinand o păreche de epolete cusute în mod măiestru. Ca răsplătă pentru acest dar, Opris a căpătat o scrisoare dela secretarul particular al prințului, Dr. Stanciov, o medalie de ordin civil bulgar pentru merite și 100 florini. Scrisoarea în limba maghiară, avea următorul text: „Preastimate dle. Altețea Sa principele Ferdinand „mi-a dat po-runca să vă comunic, că obiectele trimise de D-Voastră, îi plac mult Alteței Sale și că pentru această atenție din partea D-Voastră vă exprimă cea mai călduroasă mulțumire a Sa. Totodată îmi permit a vă împărtăși, că sânteti distinși cu medalia de bronz a ordinului civil pentru merite, pe care vi-o trimit împreună cu diploma și cu suma de 100 fl.“ Prințul Ferdinand a adăugat cu mână sa proprie următoarele cuvinte: „Sivoból Köszönöm. Nándor. — Eată dar' cum se stimează limba statului maghiar la curțile europene și noi nu vom să o recunoaștem! Apoi nu sântem într'a-deveră trădători de patrie?“

Deputat dietal falimentat. În foile din Budapesta cetim, că în contra deputatului Bobula János, care de altfel e arhitect s'a cerut asigurare. El a fost membru și în comisiunea de revizuire a socotelilor.

Foile ungurești — bine informate spuneau că veduța prințului Micrislav Voronickzy, „martirul“ dela 1848, trăiește în mari miserii în Kis-Pest. Patrioții au început numai decât să-i adune la bani. În urmă s'a aflat că pretinsa veduță a prințului, căreia Ungurii „au adunat „daruri“ — e o femeie — nebulă.

Pentru reconstruirea podșorului nr. 1 dela începutul drumului municipal Călnic-Reci-Gărbora se publică pertractare cu oferte, care se va ține în 15 Martie 1895 la 10 ore a.m. în sala mică din palatul comitatens. Doritorii de a întreprinde această lucrare sânt provocați să-și substearnă ofertele referitoare la întreprinderea executării acestei lucrări până la orele 9 a.m. a zilei determinate la vicecomitele comitatului. Ofertele intrate mai târziu nu se vor considera. Ofertele trebuie să fie închise, sigilate și pro-văzute cu vadul de 5% după suma preliminară cu 354 fl. 13 cr. Operatul tehnic și condițiunile referitoare la lucrarea din chestiune, se pot vedea la oficiul de construire reg-ung. în orele de oficiu. Sibiu, 20 Feb. 1895. *Reisenberger*, vicecomite.

Din neamul lui Rozsa Sándor. În foile ungurești cetim despre un cas de omor îndoit, săvârșit în Seghedin, de către un honved unguresc. Făptuitorul este înrudit cu vestitul bandit maghiar Rozsa Sándor. N'a rămas deci în urma lui nici în cruzimea nici

în „romanticismul“ crimei. Faptul e următorul: Honvedul Veszelka Imre, care pentru comiterea mai multor greșeli servește în al 5-lea an deja, și era arestat, într-o noapte a scăpat din arest și luând cu sine pușca dimpreună cu 10 patroane ascuțite a mers la draguța-sa, la o nevastă frumoasă din mahalalele Seghedinului, cu scop să o împuște, pentru-că nu i-a fost deplin credincioasă. Ajungând la ea, s'era femeie s'a pus în genunchi înaintea lui și plângând i-a cerșit mila, până-ce l'a înduplecat să-i cinstească viața. Afându-se despre fuga prizonierului, patrula s'a luat după el de-adreptul la casa draguței sale. Poarta era închisă, deci unul dintre soldați s'a suit pe poartă ca să pătrundă în curte; când era însă sus, se aude o împușcătură și soldatul cade mort. Veszelka stătea în mijlocul curții cu pușca în mână. Pe soldat îl iau și îl duc într-o casă vecină chemând un medic din apropiere. Medicul sosește într-o trăsură, și când trăsura e înaintea casei unde era Veszelka, se aude o a 2-a împușcătură, și geamurile trăsuri închise se sparg; pușcă a 3-a oară și viziul din trăsura cade mort. Ucișagul a gândit că în trăsura în curte. Atunci un polițai intră peste zid din dos și se furișază încet la spatele ucișagului pe care îl îmbrățosea puternic și îl iaște la pământ. După o luptă desperată îl desarmează. Draguța ucișagului a început să plângă ear' el o mângâia. Nu fi supărată dragă, scump „mi-am dat viața! Patrula pătrunde în curte și îl ia cu sine. L-au arestat apoi imediat. Când a intrat în celula sa colonelul Koller, ucișagul i-a zis cu mult cinism: Din două împușcături am nimerit de două-ori, merit distincție, domnule colonel!

Prigoniri. Din Cergăul-mare ni-se scrie: În ziua de 16 Februarie st. n. am fost citat la judele de instrucție al tribunalului din Alba-Iulia împreună cu mai mulți tineri din comună. Prima întrebare ce „mi-s'a pus a fost: Cunoști d-ta pe „martiri“ care sânt închiși? „Am răspuns, că în persoană, afară de dl Dr. I. Rațiu și D. P. Barcianu nu-i cunosc. A doua întrebare a fost: „Câți bani ai colec-tat din comună, cu Mihail Nedelcu pentru dînși? „I-am răspuns, că despre aceasta nu știu nimic. Atunci desface o hârtie și-mi spune, că eu am colectat 15 fl. și Mihail Nedelcu 10 fl., pe care i-am trimis la Cluj. Aceasta fiind un neadevăr, n'am luat asupra-mi răspunderea. A treia întrebare a fost: „Ce gazete citești? „Am răspuns, „Tribuna“. Tot din acea hârtie îmi spune, că eu adun ziua la mine, oamenii din comună, le cetesc gazetele românești și-i agit în contra națiunii maghiare, și câte rele se fac, tot la îndemnul meu se fac. Pe tineri îi adun seara și-i învâț să cânte cântările naționale, prin ceea-ce și mai mult stărnesc în popor „ura“. (Ciudată logică!) Am răspuns: recunosc că la oamenii maturi le cetesc gazeta „Tribuna“, dar nici-odată nu-i agit cu aceasta, căci fiecare dorește să știe ceea-ce scriu gazetele românești. Ear' ce privește tinerii, că-i adun la mine seara nu este adevărat; precum au recunoscut și ei. Despre ceea-ce va urma voi scrie. Cu toată stima *Vasiliu Voinea*.

Anunț. „Pădurarul“, sau „Principiile fundamentale ale științei silvanale“ cu un extras din art. de lege XXXI. (legea silvanală din anul 1879) în limba română se poate procura la subscrisul în Bocșa-montană (Német-Bogszán), *Carol Porcolab*, prim-codrean.

„Vulturul“, foaia umoristică a dlui Justin Ardelean, a apărut (nr. 4) cu un cuprins interesant și amuzant. Cu deosebire gravurile și caricaturile sânt bine succese. Această foaie, vedem cu plăcere, mereu mai bună se face.

Conferență interesantă. Afiam în „*Voința Națională*“ următoarele: Primim din partea dlui V. A. Urechia următoarea scrisoare, căreia cu plăcere îi facem loc în coloanele ziarului nostru:

Domnule director! Știu că nu vă e indiferent nimic din ceea-ce interesează mersul înainte al culturii naționale. Cu acest titlu vă vestesc, că cu începere de Joi, 16 Februarie, dela orele 4—5 p. m., dl Ilie Bărbulescu, eminent licențiat al facultății noastre de litere și filosofie, și absolvent al școlii normale superioare va face în sala nr. 4 a Universității, o serie de conferențe asupra „relațiilor diplomatice dintre Ţeara-Românească și Moldova cu Ungaria în sec. XIII. și XIV“. Frumoasa teză ce a prezentat facultății și examenul de licență ce a trecut „magna cum laude“ îmi dau dreptul de a spera pentru scumpul nostru școlar și acum amic un succes neluștos. Primiți, totodată, dle director, și încredințarea stimei ce vă păstrez. *V. A. Urechia*, profesor.

Liga culturală secția Galați va da azi, Sâmbătă c. un mare bal sub patronajul societății „Carpații“.

Cas de moarte. „*Voința Națională*“ scrie: Azi, la orele 2, s'a făcut înmormântarea dlui Gabrii Andreiași, unul dintre cei mai vechi și activi funcționari superiori ai direcției generale a poștelor și telegrafelor. Regretatul, fost oficer în armata austriacă, în care calitate a luat parte în 1858 în campania din Italia și la 1886 în războiul austro-prusian, era un bărbat iubit și stimat de toți cei cari l-au cunoscut. Defuncul era socorul confratelui nostru, dl Ioan Russu Abrudeanul. Condolențele noastre.

Magnum Etimologicum Romaniae se continuă. Cetim în „*Timpu*“: Afiam cu deosebită plăcere că eminentul nostru filolog,

dl B. P. Hașdeu, care a obținut din partea ministerului de instrucție un concediu de două luni, se ocupă azi, după o regretabilă întrerupere, cu continuarea monumentalului lucrări: *Magnum Etimologicum Romaniae*. Se știe, că dl Hașdeu a ajuns cu lucrarea sa până la litera B—Basaraba.

Cadoul Papei. Din Roma se scrie că Papa a primit un frumos cadou, dela președintele republicii Transvel (din Africa-sud). Cadoul e un diamant de 791 carate, și a fost găsit de un American.

Pentru o palmă. După-cum am anunțat deja, ieri s'a judecat de Curtea de apel din București, secția II. procesul dlui P. Drăghicescu, licențiat în științele fizice, condamnat de tribunalul Ilfov, secția I., la 4 ani închisoare, pentru-că a pălmit pe ministrul Take Ionescu. Curtea a redus osănda dela patru ani la un an și jum. scrie „*Voința Națională*“.

Societatea geografică română sub Augusta președinție a M. S. Regelui și a Alteței Sale Regale prințului Ferdinand. Conform art. 13 din statutele „Societății“, în numele comitetului, subsemnații au onoare a convoca pe toți domnii societari a se întruni în adunare generală obligatorie la 25 și 26 Februarie, la 4 și 5 Martie 1895 la 8 și jum. ore seara, în sala de ședințe a Senatului. Ședințele vor fi prezidate de M. Sa Regele. Programul lucrărilor: Sâmbătă, 25 Februarie 1895, ora 8 jum. seara. 1. Raportul anual al dlui secretar general George I. Lahovary; 2. Dl Dimitrie Sturdza: Asupra populației țării; 3. Dl V. A. Rechia: Numele și geografia. — *Duminecă 26 Februarie 1895: 8 și jum. seara: 1. Dl Gr. Tocilescu. Raportul asupra concursurilor; 2. Dl Gr. Ștefănescu: Manitou și Pike's Peak în Colorado; 3. Dl Al. Odobescu: Studiul geografic în învățământul primar și secundar; 4. Dl M. Săulescu: Civilizația și fluviile istorice. Sâmbătă, 4 Martie 1895, orele 8 jum. seara. 1. Dl Mateiu Drăghiceanu: Marele cutremur de pământ în România. 2. Dl Lt-Colonel Ionescu: Rațiunea geologică a principalelor alinamente geografice ale României. 3. Ședința intimă pentru chestiile administrative și financiare ale societății. — *Duminecă, 5 Martie 1895 orele 8 și jum. seara. 1. Dl Th. Burada: O călătorie la Români din Silesia-austriacă; 2. Dl C. Alexandrescu: Câteva localități din Prahova; 3. Dl Dr. Căpitanovici: Conferență istorică geografică. București, Februarie 1895. Vice-președinți: General G. Manu, General C. Baroani. Secretar general George I. Lahovary. NB. Tribunalele și logile din sala senatului sânt la dispoziția publicului, care ar dori să asiste la aceste conferențe.**

Capital mort zacă ascuns aproape în fiecare casă și în fiecare arhiv, căci pentru toate mărcile postale din anii 40, 50 și 60, de care se mai găsec pretutindeni, se plătesc astăzi prețuri relativ foarte respectabile și nimeni se nu întreprinde a căuta după acestea. Prețuri mari se plătesc pentru mărcile moldovenești din anii 1853 până la 1861 și anume mărcile imprimate în plic cât și cele lipite încă pe cuvertă sânt mai prețioase decât cele defăcute de plic. Un colecțant vienez, H. Höhrmann, după-cum se vede și din inseratul de pe pagina a 4-a a ziarului nostru, cere să i-se trimită cantități mai mari de mărci vechi din toate țările, pentru care plătește prețuri mari.

Capital mort zacă ascuns aproape în fiecare casă și în fiecare arhiv, căci pentru toate mărcile postale din anii 40, 50 și 60, de care se mai găsec pretutindeni, se plătesc astăzi prețuri relativ foarte respectabile și nimeni se nu întreprinde a căuta după acestea. Prețuri mari se plătesc pentru mărcile moldovenești din anii 1853 până la 1861 și anume mărcile imprimate în plic cât și cele lipite încă pe cuvertă sânt mai prețioase decât cele defăcute de plic. Un colecțant vienez, H. Höhrmann, după-cum se vede și din inseratul de pe pagina a 4-a a ziarului nostru, cere să i-se trimită cantități mai mari de mărci vechi din toate țările, pentru care plătește prețuri mari.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 2 Martie n. Foaia oficială publică numirea deputatului Latkoczy în postul secretarului de stat la ministerul de interne și numirea lui Reiszig ca fișpan al comitatului Vas.

Viena, 2 Martie n. Știrea, că Maiestatea Sa Monarchul a fost numit de către împăratul Germaniei feldmareșal prusian isvorește dintr-o nepricepere, căci numai atâtă e adevărat, că pe viitor ori de câte ori M. Sa va purta uniforma de colonel prusian, își va pune și epolete de mareșal.

Berlin, 2 Martie n. Chemarea prințului Lobanov-Rostovsky la postul de ministru al afacerilor străine în Rusia se consideră aici ca destulă garanție contra intrigilor panslaviste la curtea din Petersburg, precum și pentru continuarea politicii pacifice din partea Țarului Nicolae II.

Belgrad, 2 Martie n. Știrile răspândite despre tot felul de simptome îngrijitoare subversive sânt absolut născocite.

Mexico, 2 Martie n. Trenul de persoane pe calea ferată interoceanică a eșit din șine lângă Temelta. Au perit 104 persoane, ear' 85 sânt grav rănite.

Glasgov, 2 Martie n. Royal Theater de aici a ars.

Viena, 2 Martie nou. Câștigul principal al losurilor comunale a eșit pe numărul și seria 750/74; suma de 20.000 fl. a câștigat-o losul cu numărul și seria 886/6.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Sibiu se află următoarele cărți:

„Starostele“, de Pop Reteganul	— 25
„Istoria Romanilor sub Mihai-Vodă-Viteazul“, de Nicolae Bălcescu	2.20
„Memorii din timpul războiului“, de Georgescu	— 88
„Higiena română“, de Dr. Leo Murășianu	1. —
„Trandafiri și vioarele“, de Pop-Reteganul	— 50
„Povestiri“, aleseși întocmite de Petra Petrescu	— 75
„Scrierile părinților apostolești“, de Dr. Iuliu Olariu	— 75
„Memorial“, Arhiep. și Metropolitan Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea	fl. 1.30
„Introducere în Cărțile Testamentului vechi și nou“, de Dr. Iuliu Olariu	2.50
„Ode“, „Epode“, „Carmen Izvoade“, de Demetrescu	4.40
„Bate la ușă“, de Carmen Sylva	1.10
„Trăvnițe“, 10 piese Slovecești Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr.	3. —
„Introducere la psihofizică“, de Mihailescu	1.90
„Saeculare“, de Ollanescu	3.30
„Merinde dela școală“, de Popa	— 60
„Despre influența impregiurării“, de Panait Zosin	— 55
„Copii de pe natură“, de Negruzzi	1.65

Economio.

Banca națională a României. După darea de seamă pentru anul 1894 operațiunile de sconturi reprezintă cifra de 109,026.096 lei. Din aceasta plătindu-se 95,236.597 lei a rămas sold în portofoliul Băncii la 31 Decembrie 1894 efecte în valoare de 13,789.498 lei.

Taxa scontului până la 5 August 1894 a fost de 6%, dela acest dat până la 30 Septembrie a fost de 7%, când a fost din nou scăzută la 6%.

Mișcarea tratelor și remiselor din cauza lipsei de exportățiuni a fost în anul 1894 cu 71,073.988 lei mai mică decât în 1893.

Împrumuturile pe efecte publice se urcă la suma de 86,838.000 lei și sânt cu 3,000.000 lei mai mici ca decât în 1893. Restituindu-se 67,582.200 lei a rămas ca sold la 31 Decembrie 1895 lei 19,255.800.

Depozitele libere au crescut anul 1894 cu 103 milioane din cauza depunerilor excepționale făcute de ministerul de finanțe cu ocaziunea emisiunii împrumutului de rentă amortisabilă 4%.

Media biletelor de bancă în circulațiune în anul 1894 a fost de 116,869.260 lei, cu 14,580.884 lei mai mică decât în anul precedent.

Beneficiul net face 3,202.996 lei. Fondul de rezervă se urcă la respectabila cifră de 8,074.639 lei.

Căldarul zilei.

19 Februarie (2 Martie) 1895.

Iulian: Apostolul Archip.
Gregorian: Cunerunda.
Soarele: răsare 6.53 apune 5.36 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 1 Februarie n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1)	Diferența din pres. în mm.	Temperatura după Celsius	Maximul din timpul zilei	Direcția vântului
Observată				
709.8	— 6.5	— 1.6	+2.2 — 2.1	80

Din țeară 27 Februarie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	759	— 6.8	V	1
Batmar	760	— 3.1	SO	2
Cluj	756	— 4.2	—	—
Orșova	763	— 2.0	V	3
Arad	760	— 1.7	O	1
Panciova	760	— 5.8	NV	4

Mătăsa neagră falsificată.

Să se ardă o mică bucăică din stofa, ce vom să o cumpărăm, și falsificarea eventuală va eși numai decât la iveală: metăsa veritabilă, curat colorată se încălrigă numai decât, se stinge repede și lasă puțină cenușă de culoare brună deschisă. Mătasa falsificată (care se murdărește iute și se rupe) arde pe încetul și lasă cenușă de culoare brună închisă, care în contrast cu mătasa veritabilă nu se încălrigă, ci se strîmbă. Dacă apăsăm cenușa mătasei veritabile, ea se prăfuește, nu însă și cenușa mătasei falsificate. Fabrica de metăsa G. Henneberg (c. și r. furnisor de curte) Zürich trimite cu plăcere ori-cui mostre din stofele veritabile de metăsa și furnizează în casă toalete singuratică și bucați întregi liberi de porț și de dare.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Feb. n. 1895.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățesc nou	75	76		
Grâu dela Tisa	75	76		
Grâu „Pesta“	75	76		
Grâu dela Alba-Reg.	75	76		
„Bacica“	75	76		
Grâu ung. de Nord	75	76		
Săminte, vechi ori noue				
Săcără		70—72		5.40
Orz	de nutreț	60—62		6.35
	de vînars	62—64		6.40
	de bere	65—66		7.20
Orz		39—41		5.90
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75		6.05
	de alt soi	75		6.20
Meiu				
Hrișcă				
Grâu	Sept.-Oct.	6.94		6.96
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.51		6.56
Orz	Mai-Iun.	6.22		6.24
	Iulie-Aug.	—		—
	Mart.-Apr.	6.05		6.07
	Oct.	—		—
Produse diverse				
	Solul			
		dela	până	
Sēm. de trif.	Lucernă ungurească	38.—	49.—	
	roșie	58.—	6.—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	49.—	50.—	
	dela țeară	—	—	
Slănină	sventată	42.—	42.0	
	afumată	48.—	49.—	
Seu		—	—	
Prune		—	—	
Licitar	slavon, nou	16.—	17.—	
	bănățesc	14.—	14.0	
Miere	brută	—	—	
	galbînă străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
Spirit	brut	—	—	
	Drojdințe de spirit	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 1 Martie n. 1895.

Hârtie-monetă română	Cump. 9.72	vend. 9.76
Lire turcești	11.—	11.10
Imperiali	9.81	9.88
Ruble rusești	1.30	1.33

Bursa din Budapesta.

Din 28 Februarie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ de aur ung. 4%	124.—	—
„ de val. cor. 4%	99.20	—
Împrumutul căilor ferate ung.	127.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	126.75	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.50	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ croate-slavone	98.75	—
Obligațiunile desp. regalilor	100.50	—
Împrumut cu premiu ung.	159.50	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	149.—	—
Renta de hârtie austriacă	106.—	—
„ de argint austriacă	101.—	—
„ de aur austriacă	126.75	—
Losurile austriace din 1860	—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1085.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit aust.	—	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	101.—	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.84	—
Napoleon-d'ori	9.84	—
Mărci 100 imp. germane	60.75	—
Londra 10 Livers sterlingi	124.40	—

Bursa de Viena.

Din 27 Februarie n. 1895.

AVIS.

Accionarii „DOINEI”, institut de credit, societate pe acții în Câmpeni se provoacă prin aceasta de a plăti cel mult până în 31 Martie a. c. st. n. 20% din suma nominală a acțiunilor subscrise sau cu alte cuvinte 10 fl. v. a. după fiecare acție.

Câmpeni, în 23 Februarie 1895.

Direcțiunea.

Regulament pentru depuneri spre fructificare:

„DOINA”, institut de credit, societate pe acții în Câmpeni primește depuneri spre fructificare dela suma de 5 fl., zi cinci florini începând:

A. cu 5%

I. sume până la 20 fl. sau 40 cor. fără anunțare prealabilă (§. 46 din stat.);
II. anunțare prealabilă se recere la sume:

dela	20—100 fl. sau	40—200	coroane de 10 zile,
„	100—500 „	200—1000	„ 30 „
„	500—1000 „	1000—2000	„ 60 „
„	1000—5000 „	2000—10000	„ 90 „

Sume mai mari de 5000 fl. sau 10000 coroane cu fructificare de 5% nu se pot depune într'un libel. [897] 1—1

B. cu 6%

sume dela 1000 fl. sau 2000 coroane în sus pe lungă anunțare prealabilă de 6 luni. Darea (contribuția) după depuneri o plătește institutul.

Fructificarea capitalelor depuse începe în a 15-a zi a lunii în care s'a făcut depunerea; eară dacă suma s'a depus după a 15-a zi, atunci începe în 1-a zi a proximei luni.

Fructificarea capitalelor anunțate înceată cu expirarea termenului anunțat. Încât permite starea cassei depunerile se replătesc și fără anunțare prealabilă din partea deponentului; institutul este îndreptățit de a replăti ori-ce sumă depusă spre fructificare fără anunțare din partea sa.

Pentru deponenți este obligatorie ori-ce modificare ce o face direcțiunea în privința depunerilor; conculusul respectiv intră în valoare în a 15 zi dela publicare.

Câmpeni, în 5 Ianuarie 1895.

Direcțiunea.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franjezească

este

„LE GLORIA“

de

[2287] 20—50

Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare,
20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.

„LE GLORIA“ este numai atunci când pe fiecare cârtică se prevede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase cât și dințate (perforate).

„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până acuma de excelentă.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

Concurs.

Pentru un post de **comptabil** la „Reuniunea de consum, asociare în Blaj“ se escrie concurs cu termin de 15 Martie n. 1895 pe lungă salar anual de 360 fl. și procentele statutare din câștig.

Concurenții au să dovedească: 1. absolvirea unei școale comerciale; 2. praxa în comptabilitatea comercială; 3. cunoașterea perfectă în scris și cu graiul a limbilor română, maghiară și germană.

Concursele sunt a se adresa „Consiliului administrativ al reuniunii de consum din Blaj“ (Balázsfalva). [916] 1—2

Blaj, în 1 Martie n. 1895.

Consiliul administrativ.

Pentru toate

mărcile postale,

placurile și cărțile postale de corespondență din toate țările, vechi, folosite ori nefolosite plătesc prețuri bune și cumpăr ori-ce cantitate. Trimiterea rog să se facă numai recomandată și prețul pentru cele primite urmează imediat cu semnificațiune postală. [867] 1—1

H. Höhrmann,

comerciant improtocolat

Viena, VI/2, Stumpergasse 7.

Spre plăcută luare la cunoștință

servească P. T. interesatilor, că vânzarea de bere scutită de dare pentru export, dela 25 litri în jos s'a permis și berea noastră așa numită „Lager“ și „Bock“ se poate capăta de acum încolo, afară de butoale de 25 litri, și în sticle întocmai de 1/2 și 1/4 litru.

Bereria dela „Trei stejari“
SIBIU.

[298] 17—30

Moartea cloțanilor

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloțani și șoareci. Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă. Se capătă în pachete cu câte 32 cr. și 64 cr. la farmaciile: în Bătos, 1/Te-kendorf și în Langenthal. [113] 4—10

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

„Cumpără dela faur, nu dela cârpaciul!“

zice un proverb vechi.

Aceasta cu drept cuvânt pot a o referi la stabilimentul meu, căci numai un astfel de mare comerciu, cum e al meu, are mari cantități de mărfuri pe comptant și alte avantaje, spese ieftine, care în fine sunt în favorul cumpărătorului.

Mostre minunate se trimit la musterul privat gratis și franco.
Cărți și mostre, ca cum n'au mai fost până acum, pentru croitorii se trimit nefrancate.

Stofe pentru haine.

Peruvian și Dosking pentru înaltul cler, stofe după prescripțiunile regulamentului pentru uniforme funcționarilor c. r. și pentru veterani, pompieri, gimnastici, livrele, loden, stofe pentru billard, trăsuri, mese de joc impenetrabile, pentru jachete de vânători, stofe de spălat, pleduri de călătorie dela fl. 4 până la 14 fl. etc.

Accesorii pentru croitorii (precum căptușea de mâneci, nasturi, ace, ață etc.)
Mărfuri de lână, curată, trairice, bune, nu ca adreție ieftine, care nu fac nici cât prețul pentru croitor, recomandă

[682] 3—24

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Manchesterul Austriei).

Fabrica cea mai mare de stofe în valoare de 1/2 milion florini.

Trimite numai cu rambursă.

Păziți! Agenți și hauserii au obicei a vinde proastele lor de mărfuri sub numirea de Marfa Stikarofsky. Pentru a preîntâmpina rădăcirea onor. public aduc la cunoștință, că la acest soi de oameni eu nu vând mărfă cu nici o condiție.

Marca de fabrică.

SPIRIT GALLIC
(Franzbranntwein)

al
apotecarului VERTES,
este la întrebuințare cel mai
cu efect.

și în urmarea absolutei sale curățenii cel mai apt precum din afară așa și din lăuntru spre întrebuințare. Este întrebuințat cu mare succes la podagră, reumatism, rețeli, dureri în toate membrele, dureri de cap, dinți și nervi, la paralizi, scurte, plăcut mijloc rector pe drum și a Veritabil numai cu marca de fabrică alăturată. 1 sticlă 50 cr. și 1 fl. 5 sticle mari franco. [2392] 16—20

Se capătă direct dela L. VERTES, apoteca „La Vultur“ în Lugos (Bănat), nr. 310, precum și din depositul farmacist, droguerie și dela comercianți de specerie.

Deposit capital în Viena: Alte k. k. Feldapothek, Stefansplatz; Budapesta la dl. J. de Török, farmacist, Király-utca nr. 8. În provincie la farmaciști următori:

Arad: Ring Lajos, Rozsnyai M., Földes Kelemen, Vojtek és Weisz, drog., Becsecul-mare: Kovács S. Brășov: Roth Viktor, Jikellia F., Kugler Ed., Klein V., Cluj: Palóczy Lajos, Csaba, Réthy Béla, Czigléd: Zalai Ede, Debrecen: D. Rothaschuek V. E., Tóth Béla, Mihalovits István, Marosvásárhely: Dr. Bernády G., Benő B., Farf., Medias: Bureac J., Noerichiu: Binder A., Oradea-mare: Wachsmann A., droguist, Reșinari: Sigerus Sibiu: Molnár; Fuchs L., Miaselbacher J. B., comec., Sigheșoara: Lingner A. W., Szatmár: Literay Elek, Szeged: Vajda Imre & comp. droguist; Tisza-Ujlak: Royko Viktor, Timișoara: Krayer József, droguist, C. Jahner, apoth., Versecz: Müller Oszkár, etc.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vândare la Institutul
Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

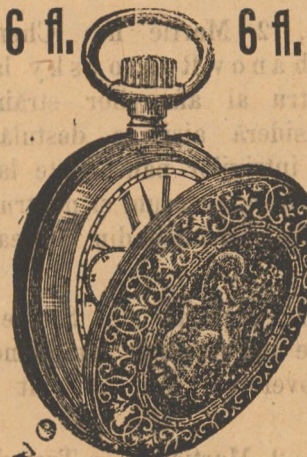
Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

6 fl. 6 fl.

SENSATIE

produc acum inventatele

Ciasornice de buzunar remontoar goldin, originale din Genf.

(Savonnette) cu mașinărie de nikel cu presiune cele mai fine, antimagnetice.

Mulțumită executării lor de toată frumuseța și eleganță, aceste ciasornice nu pot fi deosebite de ciasornicele adevărate de aur nici de către oamenii cunoscători. Capacele zugrăvite cu minunație rămân întotdeauna absolut neschimbate și putem oferi garanția pentru mersul regulat al lor timp de 3 ani.

Prețul unui ciasornic e de 6 florini.

Adevărate lanțuri de aur cu carabiner de siguranță, fasonul de sport, marchis și panter fl. 1.50.

La fiecare cias se dă un șeculeț de curea. [271] 6—8

Ciasornicele de goldin sunt răspândite în urma precisiității lor excelente printre cea mai mare parte a drumurilor de fer ale statului și se pot procura numai dela

Alfred Fischer, Wien I., Adlergasse 12.

Se trimite cu rambursă (per Nachnahme).